

St. Médard, 22 maij dimecres.

Maria meua sempre estimada: Ja et puc donar el resultat de la revisió d'ahir. Com quasi tot el món, a excepció dels que estan en tarats d'enfermetats contagioses, he estat declarat apte. Què li farem? No? És qüestió de prendre el fet, com venen. Hagués estat sort aconseguir l'inutilitat? Ves a saber. Ara ja sé a que atendrem. Tinc que córrer la sort a la companyia, si no arriba cap avís d'emigració.. Eufi ara miraré i aprofitaré la primera ocasió per si puc restar ací. Una vegada conseguit això no deixo d'alimentar la idea de portar-te voveta meua. És qüestió d'endejar de nou la nostra vida, malgrat sigui en una condició no tan bona, com desitgeriem. Segons rumors que ja et deia, són un munt els que hauran de sortir i ací restaran, com a màxim dos o tres companyies, i de personal seleccionat. Si aconseguixo que m'incloguin en aquest no crec ja que vingui ni ves ordres, can pel servei d'ací sempre hi haurà necessitat de una bona quantitat d'homes. Tu no diguis gran cosa a mamí. Si ella et pregunta com que'han donat li dius bo per servei no pesats, que és la veritat. Li dius que jo segurament restaré ací i que miro ja per a trobar quelcom per a tu, que si bé no ho fare' a partir d'avui si que penso fe- bo d'ací uns dies, això per a tu. D'acord, eh, mococeta meua?

M'estic pensant mirant un bon ratet els metges, però al preguntar-me si estava disposat a treballar en condicions al meu estat físic ja em donava per fotut..

Y et diré que ahir al migdia ja llejà la teua esti-
mada carteta d'abans d'ahir. La meua doneta no sap quin dia
menja pa. La data ves del 21 i tot se'junt dius, avui dilluns.
To et diré que el dilluns estàvem a 20. Ara m'arriaran amb
un dia més de retard pel canvi d'adreça. Es veu que han creat
una estafeta per la pondreina i naturalment s'entetindran
més i més censurades vindran dic jo. Però malgrat això em peji
que li fareu. Tu mentre tant no deixis d'escriure'm dia-
riament.

Y quasi res més d'interessant per a nosaltres dos. No ha
volgut esperar a demà coneixent com coneix el dictameny, a escriu-
re't.

No penso pas que la tia et contesti a la postal. Segur que
no repirà on estava. To en la cosa de sortir no li tinc cap con-
fiança. Oida m'equivocás, però ho dubto. En aquests moments
li ha per part del govern problemes greys i tota la reclama-
cions com la meua quedaran de moment parades, i no voldria
res. Tinguem confiança i feu votí perquè la situació millori
aviat per les forces aliades. La victòria veia per la llibertat
i aviat veneta meua, aquesta victòria ens obrirà les portes de Cata-
lunya. No en dubtis.

Sempre i en tot hora el teu Pepe et té al pensament.
Si en més d'una ocasió voldria dirigir els nostres fets és sempre
pensant en tu per davant la felicitat, per veure la vida nostra.
De tot sortirem i aviat, aviat ens cobrirem amb escrivig aquestes
penses.

Sempre, sempre ben teu. Pepe